

Zakon o stanovanjih. V Ljubljani 1925. Tiskovna zadruga. Zbirka zakonov XVI.

Zakonski tekst, opremljen s pojasnili deželnosodnega svetnika dr. A. Gradnika, ki tolmačijo posamezne paragrafe zakona z odločbami upravnega sodišča v Celju in bivšega stanovanjskega sodišča v Ljubljani.

Carinthiacus: Položaj Slovenaca pod Austrijom i položaj Nemaca u kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca. Ljubljana 1925.

Dr. Alojzij Zalokar: Pet let ginekologije in porodništva. V Ljubljani 1925. Tiskovna zadruga.

Razne vesti.

V Ljubljani, 1. avgusta 1925.

(Osebnosti vesti.) V sodni službi so imenovani: Franjo Rubelli za vrhovnega državnega odvetnika pri stolu sedmorice odd. B., Nico Dominico za namestnika vrhovnega državnega odvetnika pri stolu sedmorice odd. B; Božidar Bežek za dvornosodnega svetnika, dr. Pavel Skaberne za svetnika višjega deželnega sodišča v Ljubljani; dr. Franjo Žiher za predsednika okrožnega sodišča v Mariboru, Fran Rekar za podpredsednika deželnega sodišča v Ljubljani, Oton Vidic in Peter Keršič za višja deželnosodna svetnika v Ljubljani, Gustav Barle za starejšino drž. pravdnštva v Novem mestu; za deželnosodne svetnike so imenovani: dr. Nilko Gaber v Ljubljani, dr. Jakob Komda v Celju in Božidar Romih v Novem mestu; za predstojnike okrajnih sodišč so postavljeni: Ivan Hutter za Kamnik, Jurij Gregorc za Kranj, dr. Rupert Celestina za Radovljico, dr. Milko Kranjc za Škofjo Loko, Jakob Jerman za Kočevje, dr. Vojteh Hočevnar za Brežice, dr. Janko Košan za Ormož, Mijo Černoš za Tržič; Viktor Kobe je imenovan za okrajnega sodnika v Novem mestu, Aleksander A. Višnjevski za sodnika v Veliki Kikindi; premeščeni so: deželnosodna svetnika dr. Miroslav Muhak sodnemu stolu v Zagrebu, Gustav Galle v Žužemberk, dr. Fran Kotnik v Kranjsko goro, Boris Kenk v Omiš. — V upravni službi so imenovani: za vladne svetnike Matej Hakl, Maks Wrischer, Vinko Borštinar, Josip Žnidaršič, dr. Marko Ipavic, dr. Alojzij Gregorin; za srezke poglavarje Fran Pezdich, Ivo Poljanec, dr. Karel Tekavčič, dr. Dioniz Maraž, dr. Hubert Kartin, Rajko Mulaček, Ciril Poklukar, Friderik Viher, dr. Stanko Majcen, dr. Lovro Bogataj; za vladne tajnike Milan Markar, dr. Anton Farčnik, dr. Leon Brunčko, Ivan Milač, dr. Ivo Vrečer, dr. Hinko Potočnik, dr. Vladimir Fon, Ivan Legat, Fran Žnidaršič; za višjega komisarja dr. Matej Suhač. — Pri finančni prokuraturi je imenovan za tajnika dr. Anton Orlič. — Za policij-

ska svetnika sta imenovana Viktor Kokalj in Karel Pestevšek. — Odvetniško pisarno so otvorili dr. Tone Pernat v Mariboru, dr. Ciril Hraševac v Cerknici in Fran Milčinski v Ljubljani. — V pokoj je stopil svetnik stola sedmorice Fran Milčinski. — Umrli so: višjesodni svetnik Josip Pogačnik, notarja Jože Rohrmann in Jurij Detiček, sodnik v pok. Josip Senčar, odvetniški kandidat dr. Josip Faganelj, odvetnik dr. Henrik Haas.

(Poljski pravniki v Ljubljani.) V zadnji številki Slov. Pravnika smo na kratko omenili prihod poljskih pravnikov v Ljubljano. Nameravali smo tedaj, iz predavanj, ki so jih imeli naši gostje na ljubljanski univerzi, prineesti kratek izvleček. Ker pa so sedaj v 6. številki zagrebškega »Mjesečnika« vsa tri predavanja neskrajšano objavljena, opozarjamo vse naše čitatelje na ta »Mjesečnik«. Predavali so: vseuč. prof. v Varšavi dr. Zygmunt Cybichowski: »Poljska ustava«, predsednik najvišjega sodišča v Varšavi dr. Aleksander Mogilnicki: »Kodifikacija državlanskega in kazenskega prava v Poljski« in vseuč. prof. v Varšavi dr. Tadej Hilarowicz: »Ureditelj administracije v Poljski«. Vsa predavanja so bila instruktivna in vrlo zanimiva za nas posebno še zato, ker je vladalo tudi na Poljskem v raznih krajih različno pravo in morajo reševati Poljaki pri zenačenju prava slične probleme kakor mi.

(K vprašanju preosnove predpisov za izvršitev kazni na prostosti.) Ko sem pisal svojo razpravo »Problem izvrševanja kazni na prostosti v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev«, ki je izšla v Zborniku znanstvenih razprav, IV. zvezek (1925), nisem imel še v rokah referata o posvetovanjih, ki so se vršila na sejah delovne zajednice (Arbeitsgemeinschaft) za preosnovo izvrševanja kazni dne 9. in 10. septembra 1924 v Frankfurtu na M. Ta referat je sedaj natiskan v Zeitschr. f. d. Ges. Str. R. W., 45 zvez., str. 295—297, napisal ga je profesor Grünhut (Jena). Naj iz tega referata v dopolnilo svojih izvajanj navedem glavne težnje najmodernejših reformatorjev glede izvrševanja kazni na prostosti.

Mnenja o progresivnem sistemu pri izvrševanju kazni na prostosti, so se izpremenila. Ne propagira se več sistem napredovanja in načelo klasifikacije kaznencev, ampak zahteva se »aktivno vzgojevalno delo na kaznencu«, dalje samouprava kaznencev in pa prehodna štacija. Ipak naj se shematična ustanovitev napredovanja še ne odpravi, temveč ona ostani v njeni okvir izvršitve kazni in vzgojevalno sredstvo, da se disciplina olajšuje, odpravijo hibe monotone zaporne dobe in pa, da se omogoči izbor kaznencev. Disciplinarno kaznovanje naj se uvede z garancijami usnosti in javnosti za stranke po posebnih zavodnih sodiščih, ki se naj delé na več instanc. Dalje se zahteva tudi pripoznanje pravice do primernega poplačila za dela kaznencev. Velik del posvetovanja je bil posvečen še vprašanju, kako pridobiti takih moči, ki bi bile kos nalogam, katere prinesejo razložene smernice stvarno,

ko postanejo zakon. Rešitev tega vprašanja pa so odložili — na poznejši čas.

Mišlim, da vse te smernice za bodočo reformo naših kaznilnic še nimajo pomena. V naši državi moramo predvsem vse izvrševanje kazni na prostosti z zakoni spraviti na eno samo glavno formulo, ki ne more biti druga nego — progresivni sistem. Ali kar se tiče individualne vzgoje posameznika, se mi zdi, da gre tu sploh za daleko pretirane zahteve. Koliko uradništva pa naj nastavi država, da bo ustregla takim zahtevam? Kajti, da bi mogel en uradnik vzgajevati hkratu več kot 50 kaznencev, se mi zdi — utopijska!

Samouprava kaznencev se že vrši pri nas — vsaj v toliki meri, kolikor to sploh gre. Pri razdelitvi hrane ima kaznenec, ki uživa zaupanje tiste gruč, nadzorovanje. V spalnicah z več posteljami ima takisto kaznenec, ki je izvoljen, a od ravnateljstva potrjen, odgovornost za red i. t. d.

Kar se pa tiče disciplinarnih sodb, referat menda sploh še ni — izdal vsega. Zdi se mi, kot da bi se na vse zadnje hotelo, da naj bodo tudi kaznenci v takem »disciplinarnem senatu« kot prisedniki kazniškega sveta ali ka-li... No, pa tudi brez te skrajne zamislice, treba uvaževati, da gre v kaznilnicah za disciplino, ki jo je včasih treba momentano vzpostaviti, da torej nikakor ne pojde, da bi ustanavljali dolgotrajne procedure in dopuščali prerekavanja »strank« po več instancah. Pri pravilni izbiri vodilnih organov se ni bati zlorab disciplinarne oblasti.

Po vsem tem stanju stvari hočemo idejne postulate omenjene zajednice tudi v bodoče s pozornostjo zasledovati, ali od njih priporočati edino le to, kar je za naše kaznilnice, ki imajo mnogokrat preko tisoč kaznencev oskrbovati, primerno in izvedljivo.

Dr. Metod Dolenc.

Natječaj.

Profesorski zbor pravo- i državoslovnog fakulteta u Zagrebu prema zaključku sjednice od 30. junija o. g. otvara natječaj za popunjenje stolice sveučilišnog profesora za Državno pravo, Ustavno pravo kraljevine SHS i Medjunarodno pravo, u smislu propisa Sveučilišnog zakona i Zakona o činovnicima.

Natjecatelji neka izvole svoje prema čl. 12. Zakona o činovnicima obložene molbe, iscrpivi curriculum vitae, te naučne radove, predati u dekanatu pravo- i državoslovnog fakulteta do 15. oktobra o. g.

U Zagrebu, 30. junija 1925.

Dr. Marko Kostrenčić v. r.
o. g. dekan.